

ELOFIZETÉSI ARAK:

Fél évre . . 50 L — b.
 Egyed évre 25 L — b.
 Egy hóra . . 9 L — b.
 Nyiltér sora 6 L — b.
 Hird. petitsora 3 L — b.

SZÉKELY UJSÁG

Kézdivásárhely és Vidéke Gazdasági Egyesületének hivatalos lapja.

Megjelenik
 hetenként kétszer:
 csütörtökön és
 vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Soseana Gen. Averescu-ut 4

Felelős szerkesztő: Dr. I. Diószegi Ödön.

Kiadja a Societate Anonima Tipografia Targul-Saculor.
Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság.

Segédszerkesztő: Kovács J. István.

1924.

A nagy, láthatatlan kéz krétája ismét új számot ír a végtelen idő táblájára . . .

1924! . . .

Ugy dobban elénk ez az ismeretlen ifju a jövődőség homályából, mint az elmúlt esztendő, mely lassu haldoklással merül alá az örökkévalóság sirjába. És úgy fog ez is, ha napjai kitelnek, beleveszni az idők végtelen sirjába, mint ahogy eltűnik ez a megvénült esztendő, sokaktól emlegetve, de senkitől sem megsirálva.

Micsoda emléket hagy az elköltöző — és micsoda reménységet költ az érkező év?

Ha Jánuszarcod volna, melynek egyik ábrázata multakba tekint, csak keserű emlékeket látnál ott, de a másik ábrázaton is ott borongana a reménytelenség bánata, mert a jövő sem mutat semmi vigasztalót!

Egyetlen vigasztaló gondolatod abban lehet, hogy amint ebben a változandó életben nincs örökkétartó boldogság, éppúgy nincs örökkévaló gyász, mert egyének és népek sorsát Ő tartja hatal-

mas kezében, kinek busulása ma porig alázhat, kinek végtelen szerelme holnap fölemelhet.

Oh Isten kegyelmének mérhetetlen gazdagsága, hogy az ember szívét az örök bizakodás melegágyává tette, hogy csapásoktól összetörve, csalódásoktól kifosztva, elbukott álmok sirján is csirába szökkenjen, kikeljen és növekedjen benne új reménység, mint ahogy a sötét pince nyújtja fehér ágait a nap világa felé és mint ahogy a szívós kuszó átnő a börtön falán is!

Nem akarlak áttatni, édes vérem, biu ábrándokkal. Nem biztatlak, hogy a szived ellenállhatatlanul feltörő reményét kevesebb csalódás fogja kísérni, mint ebben a sirjába hanyatlott esztendőben!

Lehet, hogy a jövőben is nehéz próbák keresztje alatt fogsz roskadozni. De, ha önbizalmadat el nem veszted; ha az önzés annyi szennyes tülekedése után győzni fog erkölcsi világodon az önzetlen, áldozatkész fajszeretet; ha szent tradícióidhoz oly hűséggel ragaszkodol, mint amily sovárgással kell küzdened egy jobb jövőért, nem hagy el az Isten!

Adjon Ő Szent Felsége az új évben is erőt nehéz keresztet hordozásához! . . . Sz—ő.

Adatok a Székely Ujság 20 éves jubileumához.

Most, hogy lapunk 21-ik évfolyamába lép, úgy hisszük, hogy nem lesznek érdektelenek olvasóink számára az első évfolyam következő adatai.

Az első szám 1904. január 3-án jelent meg. Felelős szerkesztő Balogh Vendel dr. kézdivásárhelyi ügyvéd, főmunkatárs Szabó Jenő kézdivásárhelyi ref. lelkész, segédszerkesztő Molnár Emil, hivatásos ujságíró volt, aki tulajdonképpen a lapot alapította és azonkívül, hogy pénzügyei oroszlánrészét vállalta és viselte kezdettől fogva, a lapnak — ifju kora dacára — éltető lelke és szellemi vezére volt 1907. augusztus havában bekövetkezett haláláig s a lap fenntartása érdekében ő hozta össze a ma is e lapot kiadó Kézdivásárhelyi Könyvnyomda r.-t.-ot, melynek részvényei 8/10-ed részben az ő tulajdonát képezték. A lap alapításakor a kiadó tulajdonos Turóczi István kézdivásárhelyi nyomdatulajdonos volt.

Az első szám 6 oldalas. Az első évben 105 szám jelent meg. Az első szám vezető-cikkét dr. Ráth Endre, a város akkori függetlenségi és 48-as képviselője írta. Az első tárcavers Szabó Jenő „Honvédek sirja felett” című verse, a prózai tárcarész dr. Sebess Dénes marosvásárhelyi orsz. képviselő „Molnár Józsiás a minisztertanácsban” című politikai tartalmu ismertetése volt arról, hogy mikép hivta fel nevezett képviselő Fejérváry Géza báró,

Hova futsz?

Idáig, ötezer, tízezer éve pontosan járt a világ, e nagy óra — nem készt a nap, de nem is sietett és pontosan, percére meghalt a soros.

Mért késel és hova futsz ember!?

Kacagás!

Kip-kop, csak rád ketyeg a nagy óra s te szó nélkül a semmibe hullasz.

(Kézdivásárhely, 1923. december.)

Elekes György.

S a korondi korszó megtelik.

— A Székely Ujság eredeti tárcája. —

Írta: felei Fazekas Bertalan.

„Az egyik csak addig nézte:

Míg a másik fejszét dobott feléje . . .”

Azon a napon, arrafelé, szokatlan tüzzel tűzött a júliusvégi nap.

A fensiket körülölelő fák szikkadtan hajtják le lombfejükét. Még a nemmesszi friss-fenyők is mintha meghajtanák hegyes kobakjukat.

A madarak a szikkadó fák tikkadnak. Avagy bokrok árnyékában gubbasztanak. Belebelesapkodják csőrüket unatkozó bogókba. Málnába, eperbe vagy szederszemekbe.

Benn a bágyadt erdőben s künn: a megnyírott gabonamezőn megmeredt a levegő. Tunya lustasággal hever a nap hevétől repe-

dező fensik felett. Az erőtelen erdőben a lombokat feküszni meg.

S benn: a rengetegben s künn: a messze mezőn nem mozdul semmi.

Csak a csobogó források csacsognak. Az erdőben élénkebben, ám a mezőn leplezetlen lustasággal azok is.

Sehol egy hang, semerre egy mozdulás.

Ájultan, élettelenül az Élet.

Csak fényvillanás vibrál itt-ott. Amint a kalongyákba kalodált büszke-volt buzakalászokon meg-megtorpan a fény.

Mélységes csendben: magasságos nyugalom.

Fenséges fényzsimfónia.

* *

Villanás.

Valami óriás pipacs virít a gabonaföld fénylő sárgaságába.

Mozdulás.

Az óriáspipacsból csonkakup alakul. Tején lilomszín gömbölydedség. A gömbölyűség fölött kisebb gömb, mire szovámenten szalmakalap tevődik serényen.

Mozgás.

Az óriáspipacs: piros szoknya. A lilom-gömbölydedség: fehér ing takarta derék. A szalmakalap: szalmakalap. Buzavirágzinű. Szoknya alól lábak látszanak. E tájékon s ilyen helyen: szokatlanul fehér lábak. S gon-dozottak.

Erdő felett, a messze mezőn, a piros, fehér, kék színek.

ben pompázó alakot, együttvéve a szépséges Illyés Anikót.

Mert a fehér derék s a kék szalmakalap közötti gömb: az ő feje. Kezében korondi korszó. Járása rokokósan ringó. Patyolattinge, elől, ritmikusan reng. Gazdag emlője remegve ring.

Erdőszéléhez ér.

Kalapját hirtelen lekapja. Rengő emlők fölött fehér nyak világít. E fehérség a két orcában rózsává tömődik. Tömött két ajaka lágy kárminban busos. Szeme, mint kalapja, több: mint a buzavirág, még több: mint megejtő tavaszesti ég: kék. De szemöldöke fekete. Haja is koromsötét koszoru a fején.

Erdőszélén visszánéz.

Elkapja az erdő.

Nincs.

A tikkasztó Csend újra Ur.

Nem sokáig.

Átellenben villanás.

Fénylő kalongya mellől hosszú fehérség nyulik fel s körülnez.

Futás.

Dus fekete haja, ami tömött szín rajta. Bus bronz-arca meg-megvillan. S a keze s a lába. Már az erdő közelében lohol.

Pillanat.

S bekapja őt is az erdő.

* *

A rengeteg sűrűjében forrás sen. Az oldalból csurog.

Bibliom. Cluj
 Nr. 378 182

akkori honvédelmi miniszter figyelmét a székelységnek honvédelmi szempontból is fontos gazdasági megerősítésére a birtokrendezési kérdések kapcsán.

A lap hirrovatát és a politikai újévi események szemlélét az ép akkor Budapestről pár napra Kézdivásárhelyre látogatába jött Molnár Dénes, a segédszerkesztő testvérbátyja állította össze a rendelkezésre álló adatokból.

A lap mellékletén jelent meg Molnár Emil „A kormány székel akciója” és Megyaszi Mihály „A függetlenségi párt Háromszéken” című cikke. Az ugyanitt megjelent előfizetési felhívás a lap munkatársai gyanánt a következőket sorolja fel:

Kolozsvárról: Ravasz László, Veress György. Budapestről: Herodek Sándor, Molnár Kálmán, Molnár Dénes. Brassóból: Dr. Kölce Károly. Nagyajtáról: Dr. Ferency Géza. Kovásznáról: Dr. Cegléd Miklós. Sepsiszentgyörgyről: Nagy György dr. Pákéből: Vass Jenő. Csiksomlyóról: Zsögön Zoltán. Helyből pedig: Dr. Bánffy Zsigmond, Bíró Lajos, dr. I. Diénes Ödön, dr. I. Diénes Jenő, Gáspár István, dr. Hinléder Ernő, Kovács Bernardin, K. Kovács István, dr. Lukács Vilmos, Megyaszi Mihály, dr. Szaesvay Gyula és dr. Szentiványi Árpád.

Hogy az újság 20 évet megért, jól esik a legelsőkről névszerint is megemlékeznünk, akik utnak indították. Adja Isten, hogy mindig élhessen munkatársai és előfizetői erkölcsi és anyagi támogatásából.

Bizonyára érdekelni fogja olvasóinkat az is, hogy ez évben jelent meg, — bár a Székel Újságtól függetlenül, de annak ifju munkatársain kívül főleg e lap segédszerkesztője és főmunkatársa szellemi sziporkáiból és hallgatolagos szerkesztése alatt az első nyári ifjusági vicclap Kézdivásárhelyen 1904. aug. 10-én „Torma” cím alatt „Kóstolósám” megjelöléssel, mondván, hogy „szerkeszti az arany ifjuság” és „kiadja, aki beveszi.” Ezt aztán azóta majd minden évben követték más címeken utódai. Sőt két évig „Darázs” címmel havonta egyszer megjelenő, Molnár Emil, majd az ő halála után egy szerkesztő-bizottság által szerkesztett politikai és társadalmi vonatkozásában elismert nivóju megyei és helyi vicclap is, mely azóta sok, néha jobb, néha kevésbé sikerült utódjaival hirdeti e város önzetlen szellemi munkásainak a mi édes magyar nyelvünkön a magyar és egyetemes emberi kulturát szolgálni mindig kész képességeit.

Anikó odaér s megáll. Nagyt fu. A külső forráságtól, mely idáig kísérté. (Őt azonban más forráság inkább fűti s az mindéig benne tűz.) Két karját kilöki keményen. Ugy korsóstul. Mereven feszül a két erős kar. Egyikben a korsó, másikban a kalap.

Valami megmozdul egy nemmesszi fán.

(Anikó nem hallja.)

Vajudó vágyban vibrál e leány.

Valakit most kapott be az erdő.

(Anikó nem látja.)

A leánykarok leesnek s forrás alá igazítják a kiszáradt korsót. Nagy lármával lázadznak a szabad forráscepek, hogy korsókalodába kerülnek. A megcsontult esendbe szinte zeng belé az erdő.

A felgyult leány földreveti magát. Valami keményhez kell támasztani testét nagyon. Hacsak egy oldalról, mégis. Háttal fekszik a pázsiton. Vonaglik. Két karját hegyesszögben hátra s tenyerét a feje alá teszi. Dörzsölődik. Két szép lába szerteáll. Fu. Szeme lecsukódik, de pillája remeg. Jól esik omlós testének a keménység. (De nem hűti a hűvösség.)

Vonagló vágyódás az elnyuló leánytest.

S korsóba zokogva zuhan a forrásviz...

Valami megmozdul egy nemmesszi fán.

(Aki most jött: az sem hallja.)

Itt a legény.

Tibor és Pista.

A zseblámpa.

(Tibor már betöltötte a hatot, Pista fiatalabb egy kerek esztendővel. Nagyszerű fiuk, okosak, elevenek, mindenütt ott vannak és mindent tudnak s ezek mellett összetartó, igazi barátok.)

A piacon, egy kirakat előtt kezdődik a szó.

Pista: A te apádnak is van ilyen nyomogatója?

Tibor: Villanyos plészeme? Hát persze. Tudd meg, hogy az mindenkinek van.

Pista: Tudom.

Tibor: Már egy fél esztendeje figyelem. Először csak egy-kettőnek volt, most mindenkinek van.

Pista: Látod, nekem sincs.

Tibor: Neked nincs, mert te gyermek vagy, te nem tudsz vele játszani. Ez nagy játék.

Pista: Azt igen, hogy nem tudok vele játszani, mert a multkor is, amikor apa az asztalon felejtette és én hozzányultam és amikor haza jött és látta, azt mondta, hogy ez a köjök kiégette a drága batériát és kaptam három pofont.

Tibor: Ugy mondta, hogy batériát, az én apám úgy mondja, hogy elem.

Pista: És azt is mondta, hogy ahhoz gyermeknek nem szabad nyulni, az a nagyok dolga.

Tibor: Azt én is mondtam, mert az elemen van két réz.

Pista: Az a sárga plé?

Tibor: Az. És az a fontos. Azt kell görbíteni, hajlítani, amíg szuperál. Apám egyszer egy óráig is mind csinálta, kivette, betette, nyomogatta, de sehogy se akart meggyulni. Akkor két káromkodást tanultam tőle, az egyik, „hogy a nyavaja essék belé”, a másik meg „a panciusát az áramjának.”

Pista (többször magában gyorsan ismétli): A panciusát az áramjának, — a nyavaja essék belé...

Tibor: Azt is mondta az apám, hogy Benkő bácsinak ojan van, hogy a zsebébe magától kigyul és amire észreveszi, kampee.

Pista: Kampee.

(Kis szünet.)

Tibor: Én csak azt nem értem, hogy eddig senkinek se volt és most mindenkinek van. Hogy ez mi?

Pista (ujjongva): Ujjé! Én tudom, én tu-

dom, hogy ez mi, ez a... ez a... úgy híjják, hogy izé... ez a: mánia.

Tibor: Miféle?

Pista: Mánia.

Tibor: (csodálkozik.)

Pista: Igenis, mánia. Mert azt is tudom, mert a mama, mikor azt mondta apának, hogy neki vegyen egy ruhát, ami kötve van, mert olyan ruhája már mindenkinek van, csak egyedül neki nincsen, akkor apa azt mondta, hogy nem vesz, mert annak nincs semmi értelme, mert az csak egy mánia. Ami mindenkinek van és nincs semmi értelme, az a mánia.

Tibor: A bolha is mánia?

Pista: Az.

Tibor: Akkor én is tudom, hogy a villanyos plészem is mánia, mert annak nincs semmi értelme, mert este az utcán van lámpa és a szobában is meg lehet gyújtani és akkor se volt semmi baj, amikor senkinek se volt plészeme.

Pista: Igen, de akkor nem lehetne nyomogatni, nem kellene elem és nem kellene azt a sargát görbíteni, a panciusát az áramjának, a nyavaja essék belé. Azután apa sohase gyujta meg a lámpát, amikor haza jön, mert erre a mama mindig fölébredt és azt mondta, hogy részeges dísznyó. Most sohase ébred fel, mert én maglestem apát, lábujjhegyen szépen belepózik és csak a plészemet nyomja meg és úgy vetkezik le, hogy a mama fel ne ébredjen.

Tibor: Ó, az én apám jobban tudja, ő úgy tud a sötétben vetkezni, hogy még a plészemet se nyomja meg. Ezt jól begyakorolta.

Pista: A te papád is sokat jár este lumpolni?

Tibor: Minden este, csak hogy nem lumpolni, mert az nem szép, hanem a mamának mindig mondja, hogy el kell menni a gyűlésbe és elég rossz, hogy a gyűlést a korcsmában tartják, de ő erről nem tehet, mert minden tagnak ott kell lenni, aki a villanyos plészem-társaságba beiratkozott, mert aki nincs ott, az 10 liter bort fizet büntetésből.

Pista: És nem jó sohase részegen haza?

Tibor: Nem. Egy kicsit ugyan dülöngözik, de ez az áramtól van, ami a plészemből belemegy, mert a társaságban egymást kell villanyozni, úgy mondja, hogy áramot isznak az elemből vagy a ba... a baté... hogy is... a batéliából.

Pista: A butéliából.

Tibor: Igen, igen, a butéliából.

(Tovább mennek.)

P. T.

(Mezítláb van s zajtalan jött.)

A leány előtt megtorpan. Majd felfalja két szemével. A fejét, a mellét s a lábát. Szája szélén összegyűl a nyál. Égőn érzi halántékát. Lassu szive szokatlan mód lohol. Valami a szívéből fel a fejébe s le a lábujjáig fut. (Fellobogó forráság.) Merevedni kezd.

Zuhanás.

Legény a leány mellé bomlik.

Anikó felijed. De sikitása letörik. Két hegyesszög karja köralakká hirtelenül: a legény derekán kerekén. Föld és test között a legény is beszurja karjait s átkapja a leányt.

Mell a mellnek merevedve, lábak lábakhoz dörzsölődve: ajkaik egymáséba kapnak.

Valami megmozdul egy nemmesszi fán.

(Külön-külön sem hallották: együtt meg már úgy sem.)

S a korsóba egyre csobban a forrásviz...

(Azt sem hallja senki.)

— Hogy látál meg?

— Szünetlenül lestelek.

— Delebed előtt nem akarék jöni...

— Pedig én akkor es jöttem vóna.

— De ojanakor más es jöhet.

— Most aluszik mindenk.

— Nem abajgathat hát senki.

— Eszes vagy, te, Anikó.

— S nem lássák, hogy bájövének.

— S aszt se, hogy kimenyünk.

— Aszt láthassák...

— Uecse tuggyák: mikor jövének.

— S más-más hejt menyünk ki ugyes.

— Fáin leán vagy, Anikó.

Közben közben hemperegnek s esókölöznek. Hol egyik fenn, hol a másik. Egymásba harapnak, jól egymásra ütögetnek s így.

A leány haja széthullott.

A legényé csapzik.

— Te, Anikó, ne tarcsd má magad.

— No ne kezd má megín.

— Dehogyesne.

— De ne biza, met itt maracc.

— Netene: rázod a fessinged.

— Rázza a suj.

— Nohát akkor: te es kellesz nekem, én es kellek neked. Hejába tagadod.

— Nem tagadom egy szóval se.

— Akkor hát...

— Előbb ótár elé.

— Mihejt megszabadulok: oda es elmenyünk, no.

— Hát majt amikor...

— Öszelejin leszerelünk s osztán végkép hazaereszkedem.

— Vársza hát akkorig.

— De odáig nem birom ki, éces meg.

— Ha eddigelé kibirtad: ki...

— Erőst kívánlak, Anikó.

— Ne zavarogj, met itthagylak.

Telefon 31.

CZELL FRIGYES és FIAI Czell Károly csoport

Telefon 31.

sörgyár, bor, rum és mindennemű édes ital nagyraktára

Targul-Sacuesc—Kézdivásárhely, Str. Regala (volt Unió-utca) 20.

HIREK

Hétfő, dec. 31.

Dec. 31.

Szilveszter

Régen volt, ilyenkor. Szilveszter napján különös vigáságot költözött be az emberek szívébe.

Régen volt, ilyenkor, megbocsátottak egymásnak a gyűlölködők és ahogy kijöttek a templomból, kezet fogtak és összeölekeztek, összecsókolóztak.

... Es aztán, ha reterült az éjszaka a földre, akkor — a falak között az ujjongó élet vert tanyát, a legjobb falat, a legjobb ital került az asztalra. És gyöngyözött a jókedv az ajkáról, permetezett a jókívánság az összekocantások poháresengése nyomán, mondván: „félre bu, félre szomorúság, hadd jöjjön egy új, egy jobb, egy szerencsésebb, titokzatos tar-solyával.” Vigan mentünk bele az új esztendőbe.

Ma is megüljük, édes magyarom, ezt a dátumot. Ez már olyan szokás. Össze is esendülnek a poharak, hangzanak is el jókívánságok, azonban... azonban valami szomorúság mégis nem akar kiröpülni a lélek mélységéből. Ott égnek a sebek, melyeket napról-napra ütnek magyarságunk védelmezett falán és a sok rossz miatt nem is merünk jól reménykedni.

Isten, Isten!... Magyarok Istene adj már egyszer boldog újesztendőt, hisz megbűnhődte már e nép a multat s jövődöt...

En.

— **Házasság.** Szöts Terike urleány, Szöts János földbirtokos leánya és Szöcs István föld-birt. karácsony másodnapján házasságot kötöttek.

— **Januárban újra megalakulnak az adó-kivető-bizottságok.** Mint értesültünk, januárban megalakulnak az új adó-kivető-bizottságok, amelyek ugyanolyan módon fogják ismét a kive-tendő adókat megállapítani, mint ahogy az a mostani adó-kivetésnél történt. Terv szerint az új adó-kivetéseket 1924. májusig be akarják fejezni. Az új adóbevallási íveket január 1-től január 31-ig terjedő időben kell kitölteni. Erre

- Zavarog a jóféle fene.
- Megtudnák.
- Honnét a...?
- Hamarabb születnék.
- Nem fogan ammeg mingyá.
- Jóvértüknel biza meg.
- S hátha meg: sze ugyes a feleségem léssz.
- Nagy szégyen a méges.
- Szégyen a ráksujt. Másnak lám nem lett?
- Sziggya es ökök a tisztelendő ur.
- Te: kihijjuk a doktort s fizetünk neki.
- S aszt métt?
- Hogy mongya, hogy hamarabb lett, mikó mán ugyes együtt leszünk.
- S métt lenne nekem hamarabb, te bódogtalan.
- Met erős vagy. Egészséges. Met igen-igen szép vagy, te Anikó.
- Aszt es csak te mondd. Hogy mongy.
- Más es mongya. De ne mongya más, met...
- Met?
- Met aval együtt agyonvágjak, te...

Anikó elkapja a legény fejét. Egymásba kapaszkodnak újra. Erősebben, szorosabban, vadabban. Falják, gyurják, tépik egyik a más. Hol egyik fenn, hol a másik.

Egyszerre csak felvillan az óriáspipacs. S nagy fehérség hirtelenül a zöld pá-zsiton.

(Folyt. köv.)

vonatkozólag különben a következő felhívást közli lapunk utján a pénzügyigazgatóság: A pénzügyi Administratia tudomására hozza ez uton is a vármegye összes adózó polgárainak, hogy az 1924. évi adóvallomási-ívek megér-keztek és beszerezhetők az illetékes percep-tiánál, valamint az egyes községi előjárósá-goknál is a vallomási-íveken feltüntetett ár le-fizetése ellenében. A falusi kereskedők és ipa-rosok, akiknek más községből semmiféle jöve-delmük nincsen, ez alkalommal is közös val-lomást tehetnek az illetékes községi előjáró-ságnál az ottan található collectiv bevallási-íven. A vallomások beadási határideje 1924. január hó 1-től 31-ig terjed. Ezen idő alatt minden adóköteles saját, jól felfogott érdekében adja be vallomását, mert most már semmi szín alatt sem fog ezen határidő meghosszabbíttatni s aki pedig vallomást nem tesz, az egyenes adó-törvények alapján kiszabandó bírságban lesz elmarasztalva.

— **Eljegyzés.** Lux József, a Czell-sörgyár csikszeredai fiókjának tisztviselője eljegyezte özv. dr. Száva Istvánné Szentpétery Klárikát, néhai Szentpétery Bálint dr. kézdivásárhelyi orvos leányát Csikszeredában.

— **Még nincs döntés a Vigadó ügyben.** Dec. 29-ére volt kiüzve a tárgyalás a Vigadó ügyében a sepsiszentgyörgyi törvényszéknél. A tárgyalást szakértő és tanúk hiányában január 12-ikére halasztották. Ekkor fognak dönteni, hogy Angyal és Töpfner bérlok mennyi kárt szenvedtek a Vigadó bezárásával. A döntés elé kíváncsisággal tekintenek.

— **Községiülés.** A Vegyes Ipartársulat jan. 13-án tartja évi rendes közgyűlését.

— **Karácsonyfa-ünnepélyek.** Városunkban több helyen is tartottak karácsonyfa-ünnepélyt. Kedves és meglepő volt a ref. elemi iskola karácsonyfája körül lefolyt ünnepély, melynek jelentőségét, a krisztusi bölcsőből áradó szere-tet keresztényi fogalmát Paál Lajos lelkész be-széde világosította meg. A kis gyermekek szá-valatai is kiemelkedő részei voltak a délutáni ünnepélynek. Cirmay Árpád ig. tanító meleg-hangu megemlékezésében azoknak mond köszö-netet, akik hozzájárultak a karácsonyfa felállít-ásához. — A menedékházban is szintén szé-pen feldisített karácsonyfa körül gyülekeztek össze az aggok és könny csillogott a szemük-ben, mikor Szabó Ferenc lelkész a jézusi sze-retet nevében áldotta meg a karácsonyfát és azt körülállott szegény öregeket. Jancsó Gáborné a vezetőség és az aggok nevében mondott kö-zöszönetet a vendégeknek, Nagy Károly igazgató áldást kér azokra, akik lehetővé teszik, hogy a menedékház fennáll és annynak elátást és menedéket nyújt. Ezután kiosztották az ajándé-kokat, melyeket gyermekek örömmel fogadtak a menház öregei. Valóban nagy jótékony-ságot gyakorolnak azok, akik nem feledkezve meg-erről a humánus intézményről és lehetővé tes-zik további fenntartását. — Az intézet ve-zetője, özv. Kondorné urnő tisztaságszeretetét és ügybuzgóságát láttuk megvillanni rövid látogatásunk alatt. — A szokásos karácsonyfa-ünnepélyt megtartották az árvaháznál is.

— **Pál István prelátnak.** Pál István székely-udvarhelyi apátplebános pápai prelátnak ne-veztetett ki.

— **A templomokra is rákerült a sor.** A maroszentimrei ref. templomot, röviden szólva — hatósági uton elvették. A szerető ünnepének hangulatát megzavaró szomorú tény, de meg-történt az Urnak 1923-ik karácsonyán.

— **Tíz.** Brassovean János esurét Kovász-nán ismeretlen tettesek felgyújtották. A kárt 80,000 leura becsülték.

— **Nyomorog egy család.** Két héttel eze-lőtt meghalt városunkban Kiriák Márton szoba-festő, halálával nagy nyomorban hagyva csa-ladját. Öt gyermek és a feleség maradt egy-

szerre kenyérkereső nélkül s most, a télviz idején, midőn melege és több táplálékra van szükség, legjobban érzi a család a kenyérkereső hiányát. Felhívjuk a nyomorgó családokra a kö-zönség figyelmét. Adományokat elfogad lapunk kiadóhivatala is és hirlapilag nyugtáz.

— **Eltűnt kalap.** L. Brock Bélának az Európa szálló étterméből eltűnt a kalapja. Ne-vezett tudja, hogy ki vitte el s ezuton kéri fel a jól ismert urat, hogy 3 napon belül a ka-lapot küldje vissza, különben lopásért megteszi ellene a feljelentést a rendőrségnél.

— **Minden hölgy figyelmébe!** Rosenzweig eluji fűzőszalon megbízottja városunkba érke-zett; hozott magával gummigurtnis, halesont-nélküli fűzőket; selyem, valamint cernagummi-ből haskötőket, Késmárcsy tanár-fele orvosi haskötőket, melltartókat és mars-övecskéket. Személyesen szállít, szép választékot bemutat. Szíves meghívásokat a Millenium szálló 5. számú szobájába kér. Található délután 1—3-ig és 6—8 óráig.

Chamisso lírai költészete.

Irtá: Simay Viktor főgimn. tanár.

A németek nagy költője, a francia származású Chamisso Adalbert, akinek költészete örök emberi érzelmeket éne-kei meg s bizonyos vonatkozásban van Arany János költészetével is, a champagni Boncourtban született 1781 jan. 30-án.

Művei 1831-ben jelentek meg Lip-csében halála után öt évvel. 1888-ban Berlinben a német nemzet szobrát is állított.

Az alábbiakban az ő lírai költésze-téről lesz szó.

A champagni Boncourt kastélyban, hol ma csak kötömegek jelzik a hajdani kulturát, született ez a költői tehetség. Származására nézve francia volt, de már 15 éves korában Poroszországban találjuk s lelkes híve a német kultúrának s haladásnak. Különösen a termé-szettudományok érdeklik s költészetében gyak-ran ad kifejezést ennek. Természetérzéke, a természet iránt érzett rendkívüli lelkesedése is részint ennek tudható be.

Mivel az író korának hatása alatt áll s a környezet, melyben nevelkedik, döntő sullyal van lelki egyéniségére, így itt is figyelemmel kísérhetjük e momentumokat s akkor élete és költészete közt érdekes kapcsot fedezhetünk fel. Ha a magyar irodalomban Arany Jánosra gondo-lunk, ifjú éveire, írói egyéniségére, eszünkbe jut, minő hatással volt reá a csonka torony, mely a multnak egyes emlékeit megőrizte s melyről mindenki tudott egyet-mást mesélni. Chamisso Albertnél a boncourt kastély volna az, mely megfelelné a csonka toronynak, persze más értelemben s más vonatkozásban. A bon-court kastély is emléket őriz, de az ő saját, ifjúkori emlékeit, amit hasoncímű költeményé-ben megénekel. Ez a kastély a maga középkori alakjával folyton képzeletében él, gyakran gon-dol erre vissza, romantikus hajlamai innen erednek, bár kétségtelen, hogy ezen ok nem egyedüli és nem kizárólagos, hisz, hogy egyebet ne említsek, a romantikus iskola, ugyszintén Fouqué-val való barátsága szintén ilyen irányba terelte.

Írói munkássága elég terjedelmesnek mond-ható. Irt balladákat, élbeszéléseket, de főké-p lírai költeményeket. Itt ezen utóbbiról lesz fő-képen szó.

Dalait boldog családi éveiben szerezte. Ezekben elmondja, mennyire szeret a szabad természet ölében elmélázni. Dicsőíti a magányt,

mely csendességével mindenkit megnyugtat. Ott harag, irigység, ismeretlen fogalmak; a nyomott kedélyt rögtön megszünteti a friss ének, mely fiatalító, nemesítő s építő hatással van az emberre. Az életkedv tehát megvan, a költő mindjárt meg is mondja, mik azok a módok, melyek mellett ez állandóan felszinen marad. Ha az ember indulatos, fojtja el magában, ne éreztesse másokkal; ha másképp nem sikerül, akkor dalolva próbáljon rajta tuladni. Ennek alapján egyenesen követeli a költőtől, hogy vidáman és teli jókedvvel énekeljen, mert akkor minden jóra fordul.

De más dalaiban is megnyilvánul ez a gyermekies hang, finom, sajátos érzésvilág, mely könnyű, zeneies ritmusaival is kitűnik. A melankólia igen jelentős szerepet játszik nála, a röviden vázolt, mintegy odavetett eseményhez játszi könnyedséggel simul a hangulat. Mindazonáltal a formában van valami idegenszerű, valami triviális, tréfai és pajzán humora néha az esztétika hátrányára válnak. Ez azonban csak kivételes jelenség; hogy mily tiszta érzésvilága s milyen a felfogása és gondolkodásmódja, arról semmi kétség nem érhet bennünket, ha azon költeményeit tekintjük, melyeknek a vallásos inspiráció, az erő és megnyugvás tudata az alap gondolatai. Ezek között is a „Kreutzschau” c. költeménye tűnik ki. E hosszabb költeménye három részre oszlik. Az elsőnek talán azt a címet adhatnók: a zarándok pihenője, a második, a főrész: a zarándok álma s végül a harmadik, mely körülbelül olyan rövid, mint az első, a beismerés. Maga a tárgy nagyszerű, általános érdeklődésre tarthat számot. A zarándok pihenőt tart egy hegyesúcson, ahonnan egy esti fénytől világított völgyet átlát. Kimerülve hosszú utján, illatos füre hajtja fejét.

(Folyt. köv.)

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Magyarországba történt kivándorlásunk alkalmából e helyen mondunk Istenhozzádot mindazon jóbarátainknak és ismerőseinknek, kiktől, rajtunk kívül eső okok miatt, személyesen el nem bucsuzhattunk.

Sepsiszentgyörgy, 1923. dec. 26.

Kovács Kálmán,
volt járásbíró
és családja.

Városi mozi.

— Huller István esküje. —

Első rész: Egy cirkusz-szenzáció; második rész: Félreértett szerelmek.

(A mozi-iroda közlése.) Huller Frigyes (Charles Tiller) nevével és 15 éves István fiával egy vándorcirkusz tagjai. Az apa egy új cirkusz-attrakciót dolgozott ki, amely várja a bemutatást. Végignézi a bemutatást egy fővárosi varieté-ügynökség főnöke is, aki a Grand-Varieté számára lefoglalja az egész Huller-családot. Így anyagilag javul a helyzetük, az asszony azonban elhül urától s Borelly's költő-táncos szeretője lesz. A megcsalt férj különböző lelkitusa és tervezgetés után leszurja Borelly'st. A főtárgyaláson a beszámíthatatlanságot igyekeztek megállapítani, Huller azonban kijelentette, hogy ő előre megfontolva követte el cselekedetét; emberölésért tehát elítélték, büntetésül 5 évi fegyházat kapott. Az apa kívánsága szerint a 15 éves István fiát egy lakatos-mester vette magához. A fiut azonban az apa megeskette, hogy soha sem fog megőszülni. Az apa bűnhődése elkezdődik, de Huller a börtönben öngyilkos lesz.

Félreértett szerelmek a második rész. Huller István a lakatos-mesternél szép ifjává fejlődött. Elfrieda, a lakatos leánya megszereti Istvánt; a fiu azonban az atyjának tett eskü miatt visszautasítja a leány közeledését: a leány belehal szerelmi bánatában. Eközben 12 esztendő telik el, István egy kábelgyár cégvezetője; ekkor szereti meg halálosan Haissvet,

egy hangverseny-mester leányát, akinek elmondja életé titkát és hogy miért kerüli a nőket. A leány egyházi és polgári esküvő nélkül is a fiúé lenne, István azonban ezt az ajánlatot visszautasítja. Végre is ügyüket egy lelkész elé terjesztik. A lelkész úgy dönt, hogy Huller István esküje úgy isten, mint az egyház előtt érvénytelen. Megtörténik az esküvő, a feleség időelőtt szül, ebben István isten büntetését látja és úgy él ezután felesége mellett, mint egy aszkéta. Egy orvosnővendék kerül családjukba, aki mint hegedűművész megszereti az asszonyt; sok érdekes epizód után a dolog oda fejlődik, hogy a nő szánalomból megeskölja az ifjút. Ezt megtudja a férj. Már-már megismétlődik az apa bűne, de kiderül a nő ártatlansága; az orvosnővendék öngyilkos lesz; utolsó kívánsága szerint szemét Huller Istvánnak megeskölja. Ezzel férj és feleség között helyreáll a béke, közéjük vonul a boldogság.

A 12 felvonásból álló filmdráma első része 1924. január 5-én, szombaton este fél 9, vasárnap, 6-án d. u. 5, este fél 9 órakor, — a második rész január 9-én, szerdán és 10-én, csütörtökön este fél 9 órakor kerül bemutatásra. Fizikai okok és lélektani meglátások váltakozva oldják az élet e nagy problémáját: szerelem.

Jön a Hindu siromlék és Páris királya.

A város hivatalos közleményei.

(E rovatban jelenik meg a város minden hivatalos, a lakosságot érdeklő városi hirdetmény, amire felhívjuk olvasóink figyelmét.)

No. 3441/1923.

Primaria orasului Targul-Sacuesc.

Publicationne.

Kézdivásárhely város tanácsa 1924. február hó 6-án d. e. 10 órakor a városi tanácsnál tartandó nyilvános árverést hirdeti a város mezei, továbbá a „Károly” és „Kétág” erdei vadászati jogának bérbeadására. Az árverésnél a számviteli törvény 78—83 szakaszai a mérvadók.

Targul-Sacuesc la 24. Decembrie 1923.

Cosma,
pt. primar.

Önkéntes árverés.

Kézdivásárhelyen 48. udvartér 2. szám alatti (Verecs ház mellett) özv. Fitzus Mártonné tulajdonát képező 4 szoba, honyba, mellékhelyiségek és udvarból álló birtokot 1924. január hó 6-án, vasárnap d. u. 3 órakor a helyszínen, önkéntes árverésen a leg többet ígérőnek eladom.

Árverési feltételek irodámban, Turócy Mózes-u. 9. sz. alatt megtekinthetők.

Kézdivásárhely, 1923. december 29.

Dr. Dávid István,
ügyvéd.

Keresünk megvételre egy vagon
prima, marhának való

SZÉNÁT,
két, nagyobb teherszállításra alkalmas
szekérszánt.

Csiha & Rákosi, Targul-Sacuesc.
Telefon: 23. Sürögnyeim: csiha targulsacuesc.

Legszebb Karácsonyi és újévi ajándék

Likör Cremes:

Triple sec
Amande de Améra
Cacao
Cognac Medicinal
Jamaica rum

Palack-borok:

Küküllő gyöngye
Rulándi
Leányka
Tramini
Carbenet stb.

Kapható a „Czell Bodegá”-ban
Strada Regala (volt Unio-utca) 20.

Nagy terem fűtésére alkalmas
Meidinger-kályha
eladó. Cim a kiadóhivatalban.

CZELL FRIGYES ÉS FIAI

Telefon
szám
7.

Telefon
szám
7.

DR. CZELL VILMOS
CSOPORT

RUM SZESZ
BOR NAGY RAKTÁR.

IRODA A
MILLENIUM SZÁLLÓ
UDVARÁN.

Éneklő kanári madarak
eladók. Ugyanott egy férfi **szabó gép**
is eladó. — Jancsó József cipész (Benkő
Pálné-féle ház).

Használt lisztes-zsákokat
a legmagasabb napi áron vásárolunk.

CSIHA & RÁKOSI Targul-Sacuesc.
Telefon: 23. Táviratcim: csiha targulsacuesc

KOVÁCS JÓZSEF kalapgyári üzletébe

Vasut-utca 33. szám, megérkeztek
a női filz, legfinomabb és legújabb divatu bécsi
kalapok minden színben és a férfi és gyermek
szövet-sapkák. Olcsó árak! Aki a beszerzésnél ta-
karékoskodni akar, látogasson el a gyár üzletébe!
Férfi és női ócska kalapok átalakítását a legújabb
divat szerint vállalja a gyár.

== Elsőrendű ==
fenyővizet és szilvapálinkát

:: gyárt és szállít jutányos áron ::
BAKÓ ISTVÁN gyümölcspálinka-főzdéje
SZENTKATOLNA.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom,
hogy férjem elhalálozása után is fentartom az
ipart szakképzett üzletvezető vezetése mellett. —

Elvállalunk
szobafestést, mázolás és cimfestést.
A n. é. közönség b. pártfogását kérve, tisztelettel:
Özv. KIRIAK MÁRTONNÉ.

FIGYELEM!!

Bármilyen óráknak szakszerű javítását jót-
állás mellett vállalom.
Raktáron tartok zseb és ébresztő vekker-órákat.
Szemüvegekben nagy választék.
Javításokat gyorsan és pontosan végzek. 50%
munkabér megtakarítás.

Kovács Lázár, órás és ékszerész
Vasut-utca 26. szám. Kórházzal szemben.

Egy jó házból való,

lehetőleg 2—3 középiskolát végzett fiu
TANULÓNAK felvétetik a Kézdivásár-
helyi Könyvnyomda r.-t. papírzületébe.